

Podem aprendre res del ‘cas Palau’?

JOAN SUBIRATS

PÚBLICO, 04 Nov 2010

No pot ser que la resposta dels dirigents de CDC amb relació al cas del Palau de la Música sigui refugiar-se en l’“ara no toca”. Si la fiscalia entén que té prou elements per demanar que se citi a declarar com a imputats el tresorer de la formació convergent i aquell senyor que va demanar diners per liquidar els seus deutes i que ara és responsable d’immigració de CDC, no val dir que això no es pot fer en període preelectoral. ¿És creïble que la fiscalia de Catalunya posi en joc la seva credibilitat institucional poques setmanes abans que es produeixi, com sembla, un canvi en la direcció política de la Generalitat? En comptes d’atacar el missatger, ¿no seria millor acceptar que les coses no es van fer bé en el passat i que tots, subratllo, tots, hem d’aprendre dels errors i millorar la transparència de la gestió pública? Les mateixes raons que ara es fan servir per polititzar els presumptes delictes es podrien fer servir després per enterrar els problemes, dient aleshores que “les urnes han parlat”. Entestar-se a defensar allò que cada cop és més indefensible no farà que la gent que de manera creixent abomina de la política institucional canviï d’opinió. Sembla que els polítics només estan interessats a parlar i adreçar-se als seus seguidors i donen per perduts aquells, cada cop més nombrosos, que ja no confien en les possibilitats de redempció dels que es dediquen professionalment a la política. El senyor Artur Mas faria bé de mirar de fer net abans que sigui massa tard. Que dimiteixin els dos implicats. Ja tindran temps de defensar la seva innocència. I tots podrem parlar amb les mans més netes sobre el que ha de passar el dia 29 de novembre.